

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput VIII. De electione Nectarii Episcopi Constantinopolitani: quis & unde,
& quibus moribus fuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

Κεφ. η'.

CAPUT VIII.

De electione Nectarii Episcopi Constanti-
nopolitani: quis & unde, & quibus
moribus fuerit.

Πρωτος αρχιεπισκοπος νεκταριος εις τον καιρος αντιναπολιως θρονου
ηθελεν ην, η οίθη τον τροπον.

Ε'Ν τ'αύτῳ δὲ νεκταριός τις ταρσεύς τῆς
κιλικίας, τὸ λαμπερότατον τὰ γυμνάσια
τῆς συγκλήτου, ἐν κωνσταντινῶν πόλει διέτριβεν·
ἤδη δὲ παρὰ σκευασμῶν εἰς τὴν πατρίδα
ἀπέβη, ὡς ἀγινέει) πρὸς διόδωρον τὸν ταρ-
σεῦ Ἐπίσκοπον, εἶπε βέλτερον γράφειν Ἐπι-
σκοπῶν κομισομένων· ἐτυχε δὲ τότε διανοέ-
σθαι καθ' ἑαυτὸν ὁ διόδωρος, τίνα χρὴ
προβαλεῖν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν χειρο-
τονῆσαι καὶ ἰδὼν εἰς νεκταριον, ἀξιοῦν εἶναι τὸν Ἐπι-
σκοπῶν ἐνόμισε καὶ κτ' ἐν ἐνυκτίαις αὐτῷ προσε-
τέθη, πολλὰν τ' ἀνδρῶν, καὶ εἰδὼν ἰεροπρε-
πέας, καὶ τὸ πρῶτον τῶν προπῶν καὶ ὡς ἐπ'
ἄλλο π' ἀγαθῶν αὐτὸν ὡσαύτως τὸν ἀντιοχείας
Ἐπίσκοπον, ἐπὶναι, καὶ ἀποδέχεται αὐτῷ
παρεκάλει ὁ δὲ ἐπὶ μεμελεμημένῳ πρῶ-
ταί, πολλῶν Ἐπισκοπῶν ἀνδρῶν ὑπο-
ψήφῳ ὄντων, ἐγέλασε τὴν διόδωρον ψήφον·
ὡμῶς δὲ πρὸς ἑαυτὸν καλέσας νεκταριον,
ὡς μὲν βραχὺν τινα χρόνον ἐκέλευσεν εὐχ-
εῖσθαι μακρὰν δὲ προσέειπεν τὴν βασιλείαν
τοῖς ἱεροδοξοῖς, ἐγράψαι χάριν τὰς πρῶτον
γορίας ὧν ἕκαστοι δοκιμαζοῦντες εἰς τὴν χει-
ροτονίαν ἀξίον, ἑαυτῷ δὲ φυλάξαι ἐν
πάντων ἑνὸς τὴν ἀρεσκίαν, ἄλλοι μὲν ἄλλως
ἐγράψαν· ὁ δὲ τὸ ἀντιοχείας ἐκκλησίας
ἠγεμῶν, ἐγράψαι μὴ εἰς ἐβελέβον ἕχα-
στον δὲ πάντων προσεῖναι νεκταριον διὰ τὴν
πρὸς διόδωρον χάριν ἀναγκῆς δὲ ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἐπιγράψαντων τὸν κατάλογον,
ἐπὶ νεκταριῷ καὶ σὺν ἡμῶν γρόμειον,
χαρῆ καθ' ἑαυτὸν ἐβελέβον, τὸν δάκτυ-
λον ἐπιθεῖς τῆ τελευταία γραφῇ καὶ ἀνα-
φραμῶν εἰς τὴν δεξιάν, αὐτῶν πάντας ἐπανήλ-
θε καὶ νεκταριον αἰρεῖ)· θαῦμα δὲ πᾶσι ἐγένε-
το καὶ ἐπισημάνοιο ὅτις εἶπεν νεκταριῷ ὅσα, καὶ
ποδαπὸς τὸ ἐπιτήδευμα, καὶ πόθεν μαθόντες
δὲ μὴ δὲ μυστικῶν μελετητικῶν τὸν ἀνδρα,
εἶτι μᾶλλον ἐθαύμαζον τὸ ἀσάδῳ τῆς ἑ-
βασιλείας κείσεως ἠγνοεῖ) τ' ἔτο, οἶμα, καὶ

Ε'Ο tempore Nectarius quidam Tar-
so Ciliciæ oriundus, vir Senatorij
ordinis, Constantinopoli degebat. Qui
cum in patriam reverti jam pararet,
adiit Diodorum Episcopum Tarfi, vel-
ut laturus epistolas, si quas ille Tarsum
scribere voluisset. Forte cum Diodorus
secum ipse tacitus agitabat, quisnam
potissimum eligendus esset ad eam or-
dinationem, quæ tanta ambitione cele-
brabatur. Qui Nectarium conspicatus,
eum Episcopatu dignum esse censuit.
Statimque in intimo mentis recessu suf-
fragium suum ei contulit: canitiem viri,
vultumque sacerdotio dignum, & mo-
rum suaviter considerans. Itaque
tanquam alterius negotii causâ, cum
ad Episcopum Antiochensem deduxit,
multisque laudibus profecutus, oravit
Episcopum, ut illum suffragio suo ad-
juvaret. Ille vero in tanti momenti
negotio, ubi multi illustres viri eligendi
proponerentur, Diodori suffragium de-
risit. Nihilominus evocatum ad se
Nectarium, aliquantulum temporis op-
periri iussit. Haud multo post, cum
Imperator mandasset Episcopis, ut no-
mina eorum quos quisque Episcopatu
dignos iudicaret, in charta perscriberent,
unumque ex omnibus eligendi
facultatem sibi ipse reservasset, alij qui-
dem aliorum nomina perscripserunt.
Antiochenis autem Ecclesiæ Antistes
scripsit & ipse eos quos voluit: omni-
um tamen postremum adjecit Necta-
rium in gratiam Diodori. Imperator
igitur perlecto indiculo eorum qui in-
scripti fuerant, substitit in Nectario.
Et intenta mentis acie, secum ipse con-
sultabat, digito in postremum vocabu-
lum impresso. Rursusque ad caput re-
versus, cum cunctos ordine percucurrisset,
Nectarium elegit. Tum vero ad-
miratio omnes invasit: quærebantque,
quis & unde esset Nectarius ille, &
quod vitæ genus sectaretur? Cumque
didicissent, ne sacro quidem lavacro
cum initiatum esse, inopinatum Principis
iudicium eo amplius mirabantur.
Ignorabatur autem istud, ut opinor, etiam

XXXX

Kiφ

Diodorus. Neque enim si id scivisset, A
 ausus esset unquam viro nondum initia-
 to sacerdotij suffragium dare. Sed ut
 verisimile est, virum jam canum, pri-
 dem baptizatum fuisse existimabat. Ve-
 rum hæc non sine Dei nutu evenere.
 Siquidem Imperator, postquam eum
 baptismi expertem esse intellexisset, in
 eadem sententia permansit, multis licet
 Episcopis refragantibus. Postquam ve-
 ro universi cesserunt, & Imperatoris sen-
 tentiam suffragio sua comprobarunt,
 baptizatus est: & adhuc Neophyti veste
 indutus, communi totius Concilij cal-
 culo Episcopus Constantinopolis renun-
 tiatur. Multi porro crediderunt hæc
 ita ab Imperatore gesta esse, Deo id illi
 mandante ac præcipiente. Sed utrum
 id verum sit, necne, certo equidem af-
 firmare non possum. Mihi tamen ipse
 persuaserim, non sine Divina providen-
 tia id actum esse, dum & ordinationis
 illius miraculo considero, & ex iis quæ
 consecuta sunt animadverto, Deum
 mansuetissimo & optimo atque hone-
 stissimo viro hunc Episcopatum confer-
 re voluisse. Et hæc quidem in ordina-
 tione Nectarij ita gesta sunt, ut audito-
 ne accipi.

διόδωρος· ἔγινε δὲ ἀν' ἐθάρρῃσεν εἰδὼς, ἔτι ἀμύ-
 τω δ' ἐναυ ψήφον ἱεροσωμῆς· ἀλλ' οἷα ἐκεί-
 νομίσας πολὺν ὄντα, μὴ καὶ πάλαι μεμνη-
 δαι εἶχε ἀθεῖ ἢ ταῦτα σωεῖσθαι ἐπεὶ
 καὶ βασιλεὺς ἀμύτην αὐτὸν εἶναι μαθὼν,
 Ἰππὶ τῆς ἀνίης ἔμενε γνώμης, πολλῶν ἱερῶν
 ἀντιλεονόντων· ἐπεὶ ἢ πάντες εἴξαν, καὶ τῷ
 φωτῆ καὶ ἔνι· σωεῖσθαι, ἐμνήθη καὶ
 τὴν μουσικὴν ἐδῆτα ἐπὶ ἡμφοισμῶν, καὶ
 ἡ ψήφω τῆς σωδὸς ἀναγορευεταί καὶ ἀν-
 τινε πόλεως ἐπίσκοπος· ταῦτα ἢ ἔτα ἡ
 δαι πολλοῖς περὶ σὺ, τὸ θεὸς χρημα-
 σαντὶ τῷ βασιλεῖ· εἶχε ἀκριβῶ δὲ τὸ
 πότερον ἀληθές, ἢ ἔ· πειθομαί γε μὴν, οἷα
 ἐκτὸς θείας ροπῆς Ἰππτελεδῆσαι τὸ συμ-
 βάν, καὶ εἰς τὸ πρῶτον τῆς χειροτονίας
 ἀφορῶν, ἔκτῶν μὲν ταῦτα σκοπῶν, ὡς ἐπὶ
 πρῶτον καὶ ἀγαθὸν καὶ καλὸν ταῦτα
 τῷ ἱεροσωμῶν ὁ θεὸς ἤγαγε καὶ τὰ ἄλλα
 ἀμφοὶ τὴν νεκταίει χειροτονίαν, ὡς ἔχει ὡς
 ἐπιθυμῶν.

CAPUT IX.

Κεφ. θ.

De his que in secunda universali Synodo de-
 creta sunt. Et de Maximo Cynico Phi-
 losopho.

Περὶ αὐτῆς δυνάστεως οὐκ ἐπισημασθε σωδὸν ἢ αὐτῶν
 ἔμμε τὸ κωνσταντινουπόλεως.

Post hæc tam Nectarius ipse, quam
 reliqui Episcopi, in unum conven-
 ientes, decreverunt, ut Nicæni Concilii
 fides rata permaneret, universæ autem
 hereses anathemate damnarentur: ut
 que omnes ubique locorum Ecclesiæ, ex
 præscripto veterum canonum regeren-
 tur: & ut Episcopi in propriis manerent
 Ecclesiis, nec temere in extraneas pe-
 dem inferrent: neve ordinationibus ni-
 hil ad se pertinentibus invocati sese in-
 gererent, sicut antea sæpe contigerat,
 dum Ecclesia Catholica persecutionibus
 vexaretur. Ea vero quæ in singulis pro-
 vinciciis contigissent, Synodus cuiusque
 provinciæ pro arbitrio suo ordinaret &
 constitueret. Præterea ut post Episco-
 pum urbis Romæ, Constantinopolitanus
 habeat honoris prærogativā, utpote qui
 junioris Romæ Episcopatū administrat.
 Iam tum enim urbs illa, non solū hanc
 appellationem meruerat, & senatum &

Μετὰ δὲ ταῦτα σωεῖσθαι αὐτὸν
 καὶ οἱ ἄλλοι ἱερεῖς, ἐλθοῦ-
 σαντὶ τὸ ἐν νικαίᾳ σωδὸς κυρίαν μὲν τὴν
 πίσιν, καὶ πᾶσαν αἵρεσιν ἀποκεκρηχθῆαι δια-
 κείδω ἢ τὰς πανταχῆ ἐκκλησίας, ἢ ἐπὶ
 πάλαι καλόν· καὶ ἐπὶ Ἰππύπτες ἐπὶ τῶν
 ἰδίων μὲν ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ ἐκ τῶν
 ἄλλων ἐπιβαίνειν, μήτε ἀκλήτους χει-
 ροτονίας μηδὲν αὐτοῖς προσηκούσας σφίσι
 ἐπιβάλλειν, καθὸ πρῶτον, ὡς ἔτυχε δι-
 κομῆς τῆς καθόλου ἐκκλησίας, πολλὰ
 σωεῖσθαι τὰ ἢ παρ' ἐκάστη συμβαίνοντα, τῶν
 ἔθνεως σωδὸν, ὡς ἀν' αἰετα Φακί-
 διοικεῖν τὴν καὶ πρῶτον μὲν ἢ τὸν ῥωμαίων, τῶν
 κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον τὰ πρῶτον
 ἔχειν, ὡς νέας ῥώμης τὸν ἰθὺν ἐπίσκοπον
 ταῖ· ἢ δὲ ἔ· μόνον εἶχε ταῦτα τῶν
 προσηγορίαν ἢ πόλιν, καὶ γερουσίαν καὶ